

[Mads Larsen.]

han, blev fri for at betale denne urimelige Afgift. Saa vidt jeg forstod, har man overfor de Motorskibe, som drives ved Benzin, ordnet sig paa den Maade, at naar den paagældende Fiskerierorganisation sagde god for Ejeren og altsaa erklærer, at der ikke blev Spørgsmaal om Misbrug, bliver de paagældende fri for at betale denne forhøjede Pris paa deres Benzin, noget lignende maatte vel kunne gøres overfor de Landmænd, der har stationære Motorer, som drives ved Benzin, og som ikke anskaffer Benzin til noget andet, altsaa hverken til Automobiler eller Motorcykler.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Jeg anerkender det dygtige Indlæg, som det ærede Medlem gjorde om Vurderingsspørgsmaalet og Over-Skyldraadets Stilling til de forskellige Vurderinger, navnlig Spørgsmaalet om Fastsættelsen af Værdien af Godset Wedellsborg. Jeg skal heller ikke komme ind paa en Debat med det ærede Medlem derom, navnlig fordi Tiden ikke tillader det, men ogsaa, fordi jeg gaar ud fra, at den højtærede Finansminister vil komme ind paa hele denne Sag. Jeg vil derimod gerne have det ærede Medlem til at udtale sig lidt nærmere med Hensyn til en enkelt Bemærkning, han kom med. Det ærede Medlem sagde nemlig, at derfor var der ingen Anledning til, at Over-Skyldraadet hopper, saa snart de store Ejendomsbesiddere ønsker deres Ejendomsskyld nedsat. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem ikke tvivler paa, at Over-Skyldraadet foretager sine Vurderinger eller sine Ændringer, hvor man nu i øvrigt griber ind, uden fjerneste Hensyn til, om det er store eller smaa Ejendomsbesiddere, det gælder. Det ligger jo ganske udenfor Over-Skyldraadets Opgave i øvrigt at beskæftige sig med, om vedkommende er fattig eller rig; Spørgsmaalet om Skattetrykket henhører under Rigsdagen, og Vurderingsmyndighederne, Over-Skyldraadet her indbefattet, har intet som helst med det at gøre. Derfor vilde jeg gerne, om det ærede Medlem vil slaa fast, at han ikke har tænkt sig, at Over-Skyldraadet ved sine Afgørelser tog saadanne uvedkommende Hensyn.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har fuldstændig Ret, selvfølgelig er jeg enig med det ærede Medlem i, at Over-Skyldraadet tager lige saa vel Hensyn til de mindre velstilledes Klager, hvis de føler sig forurettede, som til de store Besidderes Klager. Men hvad jeg vilde slaa fast, var, at hvis den paagældende Besidder ikke selv har benyttet den Ret, han har — og som forekommer mig nærmest at være en moralsk Pligt, navnlig for dem, der har tilstrækkelig Uddannelse og Evner til at gøre det ordentligt — til at vejlede, til at give Vurderingsmyndighederne den første Vejledning — og dette er: Hvor meget skønner den paagældende selv, at hans Ejendom er værd, dels som Helhed, dels pr. Arealenhed —, saa er der ingen Anledning for Over-Skyldraadet til at være saa lydhør. Det er det, jeg har ment, og jeg mener, at dette kan man kræve af store Ejendomsbesiddere med den Uddannelse, de som Regel sidder inde med, i højere Grad end af manges jævne og mindre velstillet Mand, at de virkelig giver denne Vejledning, saafremt de forlanger, at Vurderingerne skal være saa paalidelige og rigtige som muligt.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: En Ejendomsvurdering er jo noget af en Skønssag, og derfor kan der ogsaa være forskellige Meninger om, hvordan en Ejendom skal vurderes, men det forekommer mig dog, at nogle af de Principper, som det ærede Medlem Hr. Mads Larsen vil have lagt til Grund, dels er urigtige, dels er i Modstrid med selve den Lov, vi har at rette os efter. Det ærede Medlem sagde for det første i sin Tale, at en Klagebehandling maa aldrig have tilbagevirkende Kraft. Naar en Mand klager, og han har bevist, at han er sat for højt, og at det offentlige afgjort har krævet for meget af ham i Skat, saa forekommer det mig dog urimeligt, at det offentlige ikke maa tilbagebetale ham den Skat, som han afgjort har betalt for meget; det, synes jeg, er dog at behandle Landets Skatteydere alt for daarligt.

Fremdeles sagde det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod, at Over-Skyldraadet maa ikke ændre en Ansættelse, som Skyldraadet har foretaget, hvis dette har foretaget den efter bedste Skøn. Men det staar jo i selve Loven, at vedkommende har en